

826
B.III.-----/19. szám.
1939

A MAGYAR SZENT KORONA NEVÉBEN!

A BUDAPESTI KIRÁLYI ÍTÉLŐTÁBLA

mint büntető bíróság
a megvesztegetés büntette és közokirathamisítás vétsége miatt
vádolt Solymosi /Schlosser/ Imre és társai ellen indított bűn-
gyet, amelyben a budapesti kir. büntető törvényszék 1938. évi no-
vember hó 29-én B. VIII.3403/1938/12. szám alatt ítéletet hozott,
a kir.ügyésznek mindhárom vádlott terhére a Btk. 92. §-ának alkal-
mazása miatt és a büntetés súlyosbitása végett Solymosi /Schlosser
Imre vádlottnak a bűnösség megállapítása miatt, védőjének a bűnös-
ség megállapítása és a téves minősítés miatt, továbbá a Btk. 92
§-ának keretén belül a büntetés további enyhítése végett, Braun
Béla vádlottnak a bűnösség megállapítása miatt, védőjének a bűnte-
tés megállapítása miatt és a büntetés enyhítése végett, Varsányi
Lajos vádlottnak és védőjének pedig a Bp. 384 §-ának 9. pontjában
írt alaki semmiségi ok fenntartása mellett a bűnösség megállapítá-
sa miatt bejelentett és Braun Béla, valamint Varsányi Lajos vádlot-
tak védői által írásban is indokolt fellebbezése folytán megtar-
tott nyilvános fellebbviteli főtárgyaláson, vizsgálat alá vette
s meghozta a következő

i t é l e t e t :

A kir.ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét
helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A kir.ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletében
megállapított tényállást az abban megjelölt bizonyítékoknál fogva
szintén valónak fogadta el.

E tényállás alapul vétele mellett pedig úgy találta,
hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségét helyesen állapi-
totta meg és pedig Solymosi /Schlosser/ Imre és Braun Béla vád-
lottak esetében az elsőbíróság által kifejtett okokon felül még
azért is, mert ezek a vádlottak a nyomozat során tett beismerő
vallomásukat a vizsgálóbíró előtt is fenntartották.

Ugy találta továbbá a kir.ítélőtábla, hogy az első-
fokú bíróság a vádlottak cselekményeit a törvénynek megfelelően
minősítette.

A büntetés mérvének meghatározásánál a kir.ítélő-
tábla mellőzte az elsőfokú bíróság által enyhítő körülményként
kiemelt ténybeli beismerésnek ilyenként való figyelembevételét,
mert vádlottak ténybeli beismerése sem töredelmes, sem felfedező
jellegű nem volt. Az elsőfokú bíróság által felhozott többi enyhi-

I. csoport.

11. rakt. szám.

6

826
B.III.-----/19. szám.
1939

tő és súlyosbító körülményt a kir.ítélőtábla is ilyenekként mérlegelte, e mellett Solymosi /Schlosser/ Imre és Braun Béla vádlottakkal szemben további súlyosbítóként vette figyelembe cselekményüknek a közre különösen veszélyes jellegét. Az enyhítő és súlyosbító körülmények mérlegelése után a kir.ítélőtábla is indokoltnak találta vádlottak javára a Btk. 92 §-ának az alkalmazását s úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak büntetését bűnösségük fokával és cselekményeiknek tárgyi súlyával is kellő arányban álló mértékben állapította meg.

A Bp. 384. §-ának 9. pontjában írt alaki semmiségi okra alapított fellebbezés alaptalan azon oknál fogva, amelyet e részben az elsőfokú ítélet feltüntet.

Mindezeknél fogva a kir.ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Bp. 423. §-ának harmadik bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 1939. évi március hó 2 napján.
Mórócza Dénes s.k. III. fiz.csop.jell.felr.kir.ítélőtáblai bíró,
a tanács elnöke; dr. Lukács Zoltán s.k. kir.ítélőtáblai bíró,
előadó; dr. Lányi János s.k. kir.ítélőtáblai bíró, szavazó.

A kiadmány hitelül:

Nagy

shiv.tisztviselő.

